

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Creiem en un sol Déu

Avui l'Església celebra la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Amb aquesta expressió els cristians fem referència al misteri de Déu mateix, al misteri del seu ésser. I si en podem parlar, tot i ser un misteri, és només perquè Ell mateix ens ho ha revelat.

Avui l'Església celebra també la Jornada *Pro Orantibus*, és a dir, per aquelles persones, els monjos i les monges contemplatius, dedicats a Ell només, a pregar pel món, a lloar-lo en lloc nostre, de tots aquells que hauríem de fer-ho i no ho fem com caldria i preguem especialment avui també per ells.

Com diu sant Pau a la carta als Romans, els homes, amb la raó natural podem arribar al reconeixement de l'existència de Déu, d'un Déu creador i ordenador de tota la creació: «D'ençà que el món va ser creat, el poder etern de Déu i la seva divinitat, que són invisibles, s'han fet visibles a la intel·ligència a través de les coses creades» (Rm 1,20).

Però arribar a conèixer el misteri més íntim de Déu, que són tres persones en un sol Déu, això ningú mai no hauria pogut imaginar-ho ni pensar-ho ni descobrir-ho si no ens ho hagués revelat Ell mateix.

Perquè ha estat Jesús qui als Evangelis ens ha deixat la presentació més profunda de Déu mateix, de qui és i de com és Déu. Que Ell, Jesús, és el Fill, i que per tant hi ha un Pare, i que hi ha un Esperit Sant. I són diversos els moments en que Jesús ens ha parlat d'aquest Déu que només ell coneix.

«Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar» (Mt 11,27). De fet, el va revelar en moltes ocasions, contínua-

La Santíssima Trinitat (1616-1617) de Giovanni Francesco Barbieri. Palau Magnani, Bolonya (Itàlia)

ment amb la seva vida i les seves paraules, encara que hi ha alguns moments especialment importants com quan en el seu baptisme en el riu Jordà diu l'evangelista que «Tot seguit, mentre sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell. I una veu digué des del cel: Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Mc 1,10).

Però pensem què pot significar que Jesús comparteixi la seva vida, la seva intimitat, el seu ésser descobrint allò més íntim que porta al cor, compartint-t'ho amb nosaltres, què podem entendre que significa això? Segurament tots entenem que quan una persona fa això és perquè hi té molta confiança, molta estima, i fins i tot molt d'afecte, d'amor, en definitiva.

Això és el que ha fet Déu amb nosaltres, amb els homes que ha creat. I així tota la revelació ha arribat al seu moment culminant en enviar-nos al seu mateix Fill: «En

moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies, que són els definitius, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, per mitjà del qual ja havia creat el món» (Hb 1, 1-3).

Recordem que Jesús, abans de deixar aquest món, abans de l'Ascensió, digué als seus deixebles: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,19-20).

Avui l'Església celebra aquest misteri de la Santíssima Trinitat. El misteri d'un sol Déu en tres Persones que s'estimen i ens estimen, perquè Déu és amor. Un misteri d'amor i d'intimitat, un misteri que ens manifesta la confiança que ha dipositat en nosaltres.

ENTREVISTA

Compromís amb l'Església

FERNANDO GIMÉNEZ BARRIOCANAL

«Els catòlics tenim l'obligació de sostenir l'Església en les seves necessitats perquè pugui continuar fent la seva gran tasca: l'anunci de l'Evangeli i l'opció pels més necessitats. Per tant, marcar la creueta de l'Església a les nostres declaracions de renda és un gest mínim que cal fer. A més, no té cap cost per a nosaltres». Fernando Giménez Barriocanal és, des de fa 17 anys, vicesecretari per a Assumptes Econòmics de la CEE, tasca que compatibilitza amb la presidència del grup Àbside Media, que engloba les emissores COPE i TRECE TV.

Si l'Església comunicqués millor, la gent no tindria cap dubte a l'hora de marcar la creueta...

Des de sempre, l'Església s'ha preocupat per fer la seva feina, però potser ha descuidat una mica la comunicació de tot plegat. Ens cal un gran esforç per fer arribar a tothom la immensa tasca social, religiosa i assistencial que fan les nostres parròquies i institucions d'Església. Tothom qui coneix aquesta realitat se'n adona del gran valor que té, i de la necessitat d'ella que en té la nostra societat.

Després de 30 anys a la CEE, per què el continua motivant treballar per a l'Església?

L'Església és la meua mare, la que em sosté en la fe, la que dona sentit a la meua vida i a la meua família. Com vol que no em pugui continuar motivant col·laborar amb ella! És un privilegi autèntic poder posar a disposició de l'Església els talents que un ha rebut i servir-la tal com ella vol ser servida.

De què li està més agraït a Déu?

De tot el que m'ha donat: la meua dona, que és una benedicció; els meus cinc fills i ara els meus dos nets; la meua llar, la meua feina... Però, per damunt de tot, em sento agraït per la misericòrdia infinita que Déu té amb mi, que em vol com soc, feble i pecador, i que tot i així em continua oferint cada dia la vida eterna.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Cercar una vida amb sentit

Sovint llegim, veiem o escoltem informacions que ens parlen de maltractament i no només de maltractament físic, per bé que sigui el més greu. N'hi ha d'altres menes, més subtils, que només cerquen configurar actituds que ens facin éssers passius, disposats a consumir, sense rigor interior. És allò que fa unes dècades en diem: crear homes configurats pel «tenir» i no pel «ser».

A l'infant i al jove se'ls maltracta quan no se'ls ofereixen camins i opcions que els permetin assolir una forma de vida amb qualitat humana, amb sentit. Una altra forma de maltractament ideològic són les variadíssimes formes de manipulació des de les moltes imatges publicitàries que els presenten un ideal de vida que en farà, necessàriament, uns éssers frustrats en no poder aconseguir allò mateix que se'ls ofereix.

Convé educar en la capacitat crítica, de recerca de la veritat, en un cert distanciament reflexiu a partir de l'activitat quotidiana. Ensenyar allò que, a la llarga, és més important: que es puguin defensar d'una pressió ideològica que es filtra, moltes vegades, sense que se'n tingui consciència.

Altra forma camuflada de maltractament social és el que es dona en el

temps lliure. La societat ofereix poques respostes creatives i de creixement per al temps lliure que pot esdevenir un àmbit privilegiat de tota mena de manipulacions. Molts maltractaments es pateixen, precisament, en aquest moment de la vida. A moltes situacions límit, s'hi arriba després de molts petits conflictes en el temps lliure. D'aquí la necessitat de fer del temps lliure un espai educatiu. D'aquí la necessitat que l'Església hi sigui present aportant els seus marcs educatius institucionals —moviments, escoltisme, centres d'esplai...— que són, alhora, marcs pastorals, espais d'experiència religiosa, de trobament amb Aquell que pot donar sentit a la vida des de l'amor i el servei.

A l'hora de plantejar l'acció educativa vers infants, adolescents i joves convé tenir ben clar que el que cal no és evitar problemes, sinó oferir solucions. Tots els qui tenen una responsabilitat educativa saben que dir això no és fer un joc de paraules. És allò tan antic de no confondre els efectes amb les causes.

«Joves, us escric a vosaltres: Sou forts. La paraula de Déu està en vosaltres i heu vençut el Maligne» (Jn 2,14).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Alabanzas al Dios Altísimo»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

San Francisco de Asís, dos años antes de su muerte, entre la fiesta de la Asunción y la de San Miguel, hizo una cuaresma en el monte Alvernia. Allí recibió el don admirable de la impresión de las llagas. Dando gracias por los beneficios recibidos, escribió de puño y letra las «Alabanzas al Dios Altísimo». Con palabras sencillas cantaba por lo que Él es y por lo que hace; lleno de ardor exclamaba: «Tú eres santo, Señor Dios único, que haces maravillas... Tú eres trino y uno, Señor Dios de dioses... Tú eres el bien, todo el bien, el sumo bien... Tú eres amor... Tú eres vida eterna nuestra...»

Dios es trino y uno, Dios es amor (Jn 4,8.16). En cuanto es amor, Dios, aunque es uno y único, no es soledad sino comunión, entre el Padre, el Hijo y el Es-

píritu Santo. La fiesta de hoy nos hace contemplar este maravilloso misterio de amor y luz del que procedemos y hacia el cual se orienta nuestro camino terrenal.

Pidamos a María que interceda por nosotros; que el Señor nos conceda la gracia de ser humildes y de alabarlo en cualquier situación de nuestra vida. Alabando somos salvados. Con Jesús digamos «Yo te bendigo, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has ocultado estas cosas a sabios e inteligentes, y se las has revelado a pequeños» (Mt 11,25). Vivamos la alegría por lo que Dios es y también porque escoge a los «pequeños» que se reconocen hermanos de todos en el Padre (cfr. Papa Francisco 13.1 y 20.5.2021).

Lectures de la missa diària i santoral

13. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquilina, vg.

14. ■ Dimarts [1Re 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dimecres [2Re 2,16-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850). Sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

16. ■ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. **Corpus Christi.** Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Divendres [2Re 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralis, bisbe.

18. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 4a setmana) [Gn 14,18-20 / SI 109 / 1Co 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980). Sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

DIUMENGE DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo ja havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era, quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: ¿Què és l'home, perquè us en recordeu? / ¿Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posem tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves, trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

Lectura del libro de los Proverbios

(Prov 8,22-31)

Esto dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remoto fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

Salmo responsorial (8)

R. *¡Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad; / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar / que trazan sendas por el mar. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir. Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará.

Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»

COMENTARI

L'Esperit de veritat fonamenta la nostra vida

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Continuem encara un diumenge més amb els discursos de comiat de Jesús que trobem en l'Evangelí segons sant Joan. Són textos densos de contingut teològic, que la litúrgia aprofita durant el temps de Pasqua i en les grans festes cristianes que la segueixen.

Diumenge passat, festa de la Pentecosta, la lectura evangèlica ens parlava de l'Esperit com del Defensor que ens recorda les paraules de Jesús i ens les fa entendre. En aquest moviment, l'Esperit, ens diu el fragment evangèlic d'avui, és, a més, l'Esperit de veritat, que ens guia al coneixement de la veritat sencera.

La veritat, en la tradició bíblica, és allò sòlid, que mai no trontolla, i que pot servir de fonament per a altres realitats. Déu és veritat, perquè constitueix el fonament estable de tot el que existeix i de la mateixa història humana, tan canviant. L'Esperit de veritat és una denominació joànica de l'Esperit Sant, ja que constitueix el fonament de la vida cristiana, entesa com a participació de la vida divina.

És Esperit de veritat perquè no parla pel seu compte, sinó que comunica allò que sent dir. És un Esperit que té un punt de referència clar i segur: allò que el Pare ha donat a Jesucrist perquè ho anunciï a la humanitat. D'altra banda també anunciarà l'esdevenidor, ja que anunciarà allò que ha rebut de Jesús. Tot, passat i futur, conflueix en Jesucrist, que és la Paraula de Déu feta home. El missatge de l'Esperit està totalment referit a la persona de Jesucrist.

L'Evangelí segons sant Joan afirma la unitat del Pare i del Fill: «El Pare i jo som u» (cf. 10,30; 17,21). Ara ens ho repeteix amb altres paraules: «Tot el que és del Pare és meu». L'Esperit de veritat no ens diu altra cosa que el que ha rebut de Jesucrist i, per tant, en última instància del Pare.

D'aquesta manera, l'evangelista Joan, a la seva manera, ens ha presentat el misteri de la Santíssima Trinitat. Pare, Fill i Esperit Sant, cadascú d'ells a la manera que li és pròpia, ens comuniquen l'única veritat de tot el que existeix. I aquesta veritat no és altra que la vida divina que brolla de la Trinitat i que sosté i fonamenta el món i la història humana.

Sabent que la veritat de Déu és la que sosté la nostra vida i la nostra fe, donem gràcies a Jesucrist que ens ha revelat el misteri de Déu, que és Pare, Fill i Esperit Sant.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 12, a les 19 h. Confirmacions de la Parròquia del Sant Esperit de Terrassa a la Catedral.

Dilluns 13, a les 10 h. Sortida de final de curs del clergat a Manresa.

Dimarts 14, a les 12 h. Visita als preveres de l'Arxiprestat de Mollet a Montmeló.

Dijous 16, a les 18 h. Benedicció de la font de l'Ou com balla a la Catedral.

Divendres 17, a les 13.30 h. Missa i dinar de final de curs al Seminari. / **A les 17.30 h,** trobada de final de curs de catequistes al Santuari de la Salut. / **A les 19 h,** Graduació de final de Batxillerat a l'Escola de la Salut.

Dissabte 18, a les 19 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís (Franciscans) de Sabadell.

Diumenge 19, a les 12 h. Confirmacions a Sant Vicenç de Mollet i benedicció de les obres en el menjador social a Plana Lladó. / **A les 19 h,** Missa de Corpus Christi a la Catedral i processó pels carrers de la ciutat.

Notícies

Sessió de formació a Càritas diocesana. El 4 de maig, Càritas diocesana va acollir una conferència pronunciada per la Sra. Mar Galceran, responsable de la Pastoral de la Facultat de Ciències de la Salut de Blanquerna, sobre «La dimensió espiritual de l'acció social de Càritas», remarcant la importància dels valors cristians en les persones que col·laboren i treballen a Càritas.

Institució de lectors. El dimarts 24 de maig, al Seminari, Mons. Salvador Cristau instituï lector el seminarista Javi Bausili, que segueix el 4t curs de

Lectorat de Javi Bausili

Lectorat de F. Flotats i J. Paniello

Teologia i col·labora pastoralment a la Parròquia de Sant Esteve de Parets. El divendres 27 de maig, a la Catedral, instituï lectors els Srs. Francesc Flotats, de Matadepera, i Josep Paniello, de Sabadell, que es preparen per al diaconat permanent.

Festival Compartir a Badia del Vallès. El 28 de maig, a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè, va tenir lloc el Festival Compartir, promogut pel voluntariat de Càritas parroquial cada últim dissabte de mes.

Parets del Vallès. El dissabte 21 de maig, Mons. Salvador Cristau confirmà 10 joves de la Parròquia de Sant Esteve.

Agenda

Trobada diocesana de catequistes 2022. La Trobada diocesana de catequistes tindrà lloc divendres 17 de juny, de les 17.30 a les 19.30 h, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, amb el lema: «Catequista avui i sempre, gràcies.»

Corpus Christi. El diumenge 19 de juny és la solemnitat del Cos i la Sang de Crist, Mons. Salvador Cristau presidirà la celebració de l'Eucaristia a les 19 h a la Catedral. Seguidament tindrà lloc la processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers del centre de Terrassa, adornats amb les estores florals elaborades per diverses institucions.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Creemos en un solo Dios

Hoy la Iglesia celebra la solemnidad de la Santísima Trinidad. Con esta expresión, los cristianos hacemos referencia al misterio de Dios mismo, al misterio de su ser. Y si podemos hablar de ello, a pesar de ser un misterio, es sólo porque Él mismo nos lo ha revelado.

Hoy la Iglesia celebra también la Jornada *Pro Orantibus*, es decir, por aquellas personas, los monjes y las monjas contemplativos, dedicados a Él sólo, a orar por el mundo, a alzarlo en nuestro lugar, de todos aquellos que deberíamos hacerlo y no lo hacemos como deberíamos, y oramos especialmente hoy también por ellos.

Como dice san Pablo en la carta a los Romanos, los hombres, con la razón natural podemos llegar al reconocimiento de la existencia de Dios, de un Dios creador y ordenador de toda la creación: «Desde que

el mundo fue creado, el poder eterno de Dios y su divinidad, que son invisibles, se han hecho visibles a la inteligencia a través de las cosas creadas» (Rm 1,20).

Pero llegar a conocer el misterio más íntimo de Dios, que son tres personas en un solo Dios, esto nadie habría podido imaginarlo ni pensarlo ni descubrirlo si no nos lo hubiera revelado Él mismo.

Porque ha sido Jesús quien en los Evangelios nos ha dejado la presentación más profunda de Dios mismo, de quién es y de cómo es Dios. Que Él, Jesús, es el Hijo, y que por tanto hay un Padre, y que hay un Espíritu Santo. Y son varios los momentos en que Jesús nos ha hablado de ese Dios que sólo él conoce.

«Nadie conoce al Hijo, fuera del Padre, y nadie conoce al Padre fuera del Hijo y de aquellos a los que el Hijo lo quiere revelar» (Mt 11,27). De he-

cho, lo reveló en muchas ocasiones, continuamente con su vida y sus palabras, aunque hay algunos momentos especialmente importantes como cuando en su bautismo en el río Jordán, dice el evangelio que: «En el momento en que salía del agua, Jesús vió que el cielo se abría y que el Espíritu bajaba sobre él como una paloma. Y vino una voz del cielo que decía: Tú eres mi Hijo amado, a quien he elegido» (Mc 1,10).

Pero pensemos qué puede significar que Jesús comparta su vida, su intimidad, su ser, descubriendo lo más íntimo que lleva en el corazón, compartiéndolo con nosotros, ¿qué podemos entender que significa esto? Seguramente todos entendemos que cuando una persona hace esto es porque tiene mucha confianza, mucho aprecio, e incluso mucho cariño, amor en definitiva. Esto es lo que ha hecho Dios con

nosotros, con los hombres que ha creado. Y así toda la revelación ha llegado a su momento culminante al enviarnos a su mismo Hijo: «En muchas ocasiones y de muchas formas, Dios antiguamente había hablado a los padres por boca de los profetas; pero ahora, en estos días, que son los definitivos, nos ha hablado a nosotros en la persona del Hijo, por medio del cual ya había creado el mundo» (Hbr 1, 1-3).

Recordemos que Jesús, antes de dejar este mundo, antes de la Ascensión, dijo a sus discípulos: «Dios me ha dado plena autoridad en el cielo y en la tierra. Id a convertir todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre, y del Hijo y del Espíritu Santo, y enseñándoles a guardar todo lo que yo os he mandado. Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin del mundo» (Mt 28,19-20).

Hoy la Iglesia celebra este misterio de la Santísima Trinidad. El misterio de un solo Dios en tres Personas que se aman y nos aman porque Dios es amor. Un misterio de amor y de intimidad, un misterio que nos manifiesta la confianza que ha depositado en nosotros.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

